

KANONICTWO (1) *sb n*

L sg kan(o)nictwie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Urząd, godność kanoniku:

W połączeniu szeregowym: [Chrystus] żadney im otuchy nie czyni tu w tym wieku łzcześcia iákiego cíeleśnego/ áni pánowania ná Papielstwie/ ábo Kárdynalstwie/ ná Arcybiskupstwie ábo Biskupstwie: ná Sufrágánstwie ábo Oficýalstwie: ná Opáctwie ábo infuláctwie: ná Kánonictwie ábo Dżiekánstwie CzechEp 23.

Cf **KANONIJA**

AL